12. Ceza Dairesi 2013/15501 E. , 2014/5122 K.

-

"İçtihat Metni"

Mahkemesi :Asliye Ceza Mahkemesi
Suç : Kişisel verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme, Huzur ve sükunu bozma
Hüküm : 1- Huzur ve sükunu bozma suçundan; TCK'nın 123/1, 62/1, 50/1-a maddeleri gereğince mahkumiyet.
2- Kişisel verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan; TCK'nın 136/1, 62/1, 50/1-a maddeleri gereğince mahkumiyet.

Kişisel verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme ve huzur ve sükunu bozma suçlarından sanığın mahkumiyetine ilişkin hükümler, sanık tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:
A) Huzur ve sükunu bozma suçundan kurulan hükme yönelik temyiz isteminin incelenmesinde;
Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, sanığın yerinde görülmeyen diğer temyiz itirazlarının reddine; ancak,
Dosya kapsamına göre; sanığın olay tarihinde, nişanlısı ile arkadaş olan katılanın resmini ve telefon numarasını kullanarak, bir internet sitesinde profil oluşturup, katılanın tanımadığı kişiler tarafından aranılıp rahatsız edilmesine neden olduğu iddiasına konu olayda, katılanın, hükümden sonra 13.03.2012 tarihli dilekçe ile sanık hakkındaki şikayetinden vazgeçmesi karşısında, TCK'nın 73/4. maddesi uyarınca kamu davasının düşmesine karar verilmesinde zorunluluk bulunması bozmayı gerektirmiş, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, sair yönleri incelenmeyen hükmün 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi gereğince hala yürürlükte bulunan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi uyarınca isteme aykırı olarak BOZULMASINA, ancak yeniden yargılama gerektirmeyen bu hususta aynı Kanunun 322. maddesi gereğince karar verilmesi mümkün bulunduğundan, CMK'nın 223/9. maddesindeki derhal beraat kararı verilmesini gerektirir şartlar bulunmadığı da gözetilerek, sanık hakkındaki davanın TCK'nın 123/1, 73/4, 73/6 ve CMK'nın 223/8. maddeleri gereğince DÜŞMESİNE,
B) Kişisel verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan kurulan hükme yönelik temyiz isteminin incelenmesine gelince;
Belirli veya belirlenebilir bir kişiye ait her türlü bilginin, başkasına verilmesi, yayılması ya da ele geçirilmesi, TCK'nın 136/1. maddesinde "Verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme" başlığı altında suç olarak tanımlanmış olup, eylemin; kamu görevlisi tarafından ve görevinin verdiği yetki kötüye kullanılmak ya da belli bir meslek ve sanatın sağladığı kolaylıktan yararlanmak suretiyle gerçekleşmesi hali, aynı Kanunun 137. maddesinde cezada artırım nedeni olarak öngörülmüştür. Verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçunun maddi konusu
oluşturan "kişisel veri" kavramından, kişinin, yetkisiz üçüncü kişilerin bilgisine sunmadığı, istediğinde başka kişilere açıklayarak ancak sınırlı bir çevre ile paylaştığı nüfus bilgileri (T.C. kimlik numarası, adı, soyadı, doğum yeri ve tarihi, anne ve baba adı gibi), adli sicil kaydı, yerleşim yeri, eğitim durumu, mesleği, banka hesap bilgileri, telefon numarası, elektronik posta adresi, kan grubu, medeni hali, parmak izi, DNA'sı, saç, tükürük, tırnak gibi biyolojik örnekleri, cinsel ve ahlaki eğilimi, sağlık bilgileri, etnik kökeni, siyasi, felsefi ve dini görüşü, sendikal bağlantıları gibi kişinin kimliğini belirleyen veya belirlenebilir kılan, kişiyi toplumda yer alan diğer bireylerden ayıran ve onun niteliklerini ortaya koymaya elverişli, gerçek kişiye ait her türlü bilginin anlaşılması gerekir; ancak, herkes tarafından bilinen ve/veya kolaylıkla ulaşılması ve bilinmesi mümkün olan kişisel bilgiler, yasal anlamda "kişisel veri" olarak değerlendirilemez, aksinin kabulü; anılan maddenin uygulama alanının

amaçlanandan fazla genişletilerek, uygulamada belirsizlik ve hemen her eylemin suç oluşturması gibi olumsuz sonuçlar doğurur, bu nedenle, bir kişisel bilginin, açıklanan anlamda "kişisel veri" kabul edilip edilmeyeceğine karar verilirken, somut olayın özellikleri dikkate alınarak titizlikle değerlendirme yapılması, sanığın eylemiyle hukuka aykırı hareket ettiğini bildiği ya da bilebilecek durumda olduğunun da ayrıca tespit edilmesi gerekir.
Bu açıklamalar ışığında incelenen dosya kapsamına göre; sanığın olay tarihinde, nişanlısı ile arkadaş olan katılanın resmini ve telefon numarasını kullanarak, bir internet sitesinde profil oluşturup, katılanın tanımadığı kişiler tarafından aranılıp rahatsız edilmesine neden olduğu iddiasına konu olayla ilgili olarak,
Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine ve incelenen dosya kapsamına göre, katılan mağdurenin yetkisiz üçüncü kişilerin bilgisine sunmadığı, istediğinde başka kişilere açıklayarak ancak sınırlı bir çevre ile paylaştığı, adı soyadı ile birlikte, kendi hesabında yer alan resmini ve telefon numarasını herkesin paylaşımına sunup yayılmasına sebebiyet veren sanığın eyleminde, TCK'nın 136/1. maddesinde düzenlenen kişisel verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçunun yasal unsurları itibariyle oluştuğu anlaşılmakla, sanığın, lehe hükümlerin uygulanmadığına, suçun tahrik altında işlendiğine, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmemesinin hatalı olduğuna ilişkin yerinde görülmeyen diğer temyiz itirazlarının reddine, ancak;
Hükümden sonra 05.07.2012 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanunun 6352 sayılı Kanunun Geçici 1. maddesinin, "31/12/2011 tarihine kadar, basın ve yayın yoluyla ya da sair düşünce ve kanaat açıklama yöntemleriyle işlenmiş olup; temel şekli itibarıyla adlî para cezasını ya da üst sınırı beş yıldan fazla olmayan hapis cezasını gerektiren bir suçtan dolayı; a) Soruşturma evresinde, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 171 inci maddesindeki şartlar aranmaksızın kamu davasının açılmasının ertelenmesine, b) Kovuşturma evresinde, kovuşturmanın ertelenmesine, c) Kesinleşmiş olan mahkûmiyet hükmünün infazının ertelenmesine, karar verilir." hükmü gereğince, 5237 sayılı TCK'nın 7/2. maddesi uyarınca, sanığın hukuki durumunun yeniden tayin ve takdirinde zorunluluk bulunması,
Bozmayı gerektirmiş olup, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükmün bu sebeplerden dolayı 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme aykırı olarak BOZULMASINA, 03.03.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.